

Motion till riksdagen 2013/14:C267

av **Maria Abrahamsson (M)**

Ompröva 0,2-promillegränsen till sjöss

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att överväga en översyn av 0,2-promillegränsen till sjöss.

Motivering

Vi träffar många barnfamiljer som inte vill möta fyllon i snabba båtar, konstaterade en representant för sjöpolisen i somras (DN 23/7 2013). Och alla är förstas överens om att man inte får vara full på sjön, oavsett om man har ansvar för bara sig själv, en besättning eller andra sjötrafikanters säkerhet. Det är därför vi sedan länge har en straffbestämmelse om sjöfylleri. Gränsen för grovt sjöfylleri går vid 1,0 promille alkohol i blodet och brottet kan ge fängelse i två år.

Polisen och Kustbevakningen har denna sommar glatt oss med rapporter om att fylleriet till sjöss har minskat. Men vad man då menar är inte att antalet berusade båtförare har blivit mindre. Nej, vad man främst syftar på är att den nya 0,2-promillegränsen har fått folk att helt avstå från att greppa rodret eller båttratten redan vid en obetydlig förtäring av alkohol.

Den nya regeln infördes den 1 juni 2010 och gäller för skeppare och besättning på båtar som kan framföras i en hastighet av minst 15 knop eller har ett skrov på minst 10 meter. Det är alltså inte bara fartvidunder och stora fartyg som träffas av lagen utan även mindre och mellanstora båtar omfattas.

Lagstiftningen motiverades av sjösäkerhetsskäl. Enligt riksdagen fanns det anledning att se lika allvarligt på alkoholpåverkan till sjöss som i trafik på väg (2009/10:CU14). Men den nya promilleregeln gör ingen skillnad i det fallet. Den avskräcker varken den som kör båten på väg hem från en blöt fest, eller den alkoholiserade kaptenen på skärgårdsfärjan som kör på grund eller rakt in i bryggan med passagerare och allt.

Fel! Okänt namn på

Det finns inga belägg för att en så låg promillehalt som 0,2 är sjösäkerhetsmässigt motiverad. Det slog Högsta domstolen fast i en dom sommaren 2012. HD framhöll att risken från trafiksäkerhetssynpunkt är lägre vid promillekörning till sjöss än i vägtrafik. I klartext betyder det att landets högsta juridiska instans underkänner riksdagens resonemang om att en måttlig alkoholpåverkan till sjöss är lika straffvärd som samma alkoholpåverkansgrad vid bilkörning. En person som har druckit några glas vin kan vara livsfarlig bakom bilratten där det fordras snabba reflexer och blixtnabba situationsbedömningar. Medan sunda förnuftet säger att en person som har druckit några glas vin och greppar rodet till en båt har mycket mer gott om tid att bedöma och reflektera över vilka manövrer som behöver göras för att undvika faror. Att tala om "sjöfylla" vid 0,2 promille är att missbruka svenska språket.

Sjösäkerheten för båtåkande barnfamiljer och alla andra båttrafikanter har alltså inte stärkts av 0,2-promillegränsen. Däremot slår regeln mot den stora majoritet av båtförare för vilka båtlivet betyder naturupplevelser, frihetskänsla och social samvaro, ibland i förening med en viss alkoholförtäring. Och detta utan att den utgör någon som helst fara för de själva eller andra.

Med anledning av Högsta domstolens avgörande och med tanke på att 0,2-promillegränsen har varit i kraft under fyra sommarsäsonger är tiden mogen att se över om lagens effekter överensstämmer med lagstiftarens intentioner. En sådan översyn bör också ifrågasätta promillegränsen samt överväga om den bör göras mindre extrem och anpassas till vad som gäller i våra grannländer: Norge 0,8 promille, Finland 1,0 och i Danmark 0,5 men då bara för höghastighetsbåtar.

Stockholm den 1 oktober 2013

Maria Abrahamsson (M)